

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010431
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010431.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné na verejnom zasadnutí dňa 28. mája 2024 o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/82/2023 zo dňa 29.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/82/2023 zo dňa 29.01.2024 bol obžalovaný A. B., uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 02.03.2022 v čase o 22.40 hod viedol ako vodič motocykel továrenskej značky Honda CB 600F Hornet s evidenčným číslom C. v meste D. po ul. E., v smere od Penziónu Anka ku základnej škole, kde v meste D. F. G. E. H. I. k panelovému domu č. XXXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hriňová, kde počas kontroly nepredložil žiadne doklady potrebné na vedenie motocykla, napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci evidovaného pod spisovou značkou ORPZ-LC-ODI2-102/2021-P zo dňa 12.10.2021 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 36 mesiacov, t. j. do 05.01.2025, kde toto rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2022,

pričom počas tejto kontroly bol hliadkou vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v organizme, ktorú neodmietol a vykonal ju s negatívnym výsledkom, nakoľko javil známky požitia iných návykových látok bol vyzvaný, aby sa podrobil odberu krvi a iného biologického materiálu za účelom zistenia užitia iných návykových látok, s čím menovaný súhlasil a odber krvi a iného biologického materiálu mu bol následne odobratý v zdravotníckom zariadení na Urgentnom príjme Nemocnice s poliklinikou vo Zvolene dňa 02.03.2022 v čase o 23.40 hod., z odobratej vzorky biologického materiálu mu bol následne plynovou chromatografiou v spojení s hmotnostnou spektrometriou v krvi dokázaný pozitívny nález metamfetamínu, a to v hodnote 1 495/ml v krvi spolu s jeho aktívnym metabolitom amfetamínom v hodnote 195/ml v krvi a podľa znaleckého posudku Prof. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo A. B. nebol v žiadnom prípade schopný viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky (bol v stave vylučujúcom spôsobilosť) a uvedený vplyv možno prirovnať k vplyvu etanolu extrémne veľmi vysoko nad 1 g/kg (promile),

a viedol ako vodič motocykel aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom sp. zn. 2T /138/2021 vydaného Okresným súdom Lučenec odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou

dobou v trvaní 20 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu štyri roky, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2021,

Za to bol obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 /deväť/ mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 6 (šesť) rokov.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný do výroku o treste odvolanie dňa 9.2.2024, ktoré dodatočne dňa 14.3.2024 písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Úvodom uviedol, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne je pre neho neprimerane prísne. Poukázal, že ku všetkým skutkom sa priznal a oľutoval ich, pričom si uvedomuje, že zlyhal a do budúcnosti sa vynasnaží, aby viedol riadny život bez porušovania zákonov. Toto trestné konanie je pre neho dostatočným ponaučením. Má za to, že jeho odsúdenie je tvrdé za trestnú činnosť, pri ktorej nespôsobil ani škodu a ani nikomu fyzicky neublížil. Súd pri určovaní trestu a jeho výmery síce vzhliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré boli v rovnováhe, avšak bral do úvahy skutočnosť, že sa trestnej činnosti dopustil v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Stotožňuje sa s tým, že súd mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov, avšak uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní deviatich mesiacov považuje za neprimerane prísny a domnieva sa, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačí aj iný druh trestu, napríklad trest domáceho väzenia, peňažný trest alebo trest povinných prác. Uloženie týchto alternatívnych trestov považuje z hľadiska jeho nápravy za vhodnejšie, pretože výkon nepodmieneného trestu ho opätovne vyradí z pracovného procesu. Navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal v rozsahu uvedenom v § 317 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zruší v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku zmení rozhodnutie súdu o uloženom treste a uloží mu peňažný trest, resp. trest povinnej práce alebo trest domáceho väzenia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Dodal, že obžalovaný zabezpečuje starostlivosť o svojho otca, ktorý je vážne chorý a je odkázaný na jeho pomoc, pričom žijú v spoločnej domácnosti. Preto žiada súd, aby zohľadnil aj túto skutočnosť, aby prípadný trest nebol na ťarchu aj jeho otca.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje v celom rozsahu za zákonný a trest za primeraný. Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí prehlásil, že mu je ľúto, čo sa stalo. Poukázal na to, že sa stará o svojho otca, ktorý je v zlom zdravotnom stave.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 29.01.2024 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku

postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 6 krát súdne trestaný. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval; napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu.. Odvolací súd, sa taktiež stotožnil so záverom okresného súdu, keď u obžalovaného vzhľadol aj dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák., pretože spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd mu uložil neprimerane prísny trest. Pretože obžalovaný súčasne spáchal viac trestných činov, tak v takom prípade podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného A. B. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 289 ods. 3 Tr. zák., umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní deviatich mesiacov, nemožno považovať za neprimerane prísny. Takto vymeraný trest okresný súd správne vyslovil ako nepodmienečný, pretože neboli splnené podmienky na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný sa predmetnej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/138/2021 zo dňa 13.12.2021, odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na 20 mesiacov (do 31.08.2023) a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., nie je možné výkon trestu podmienenčne odložiť. Na základe rozvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu minimálnym stupňom strázenia, keď použil ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa, aj odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sústavne porušuje záujmy spoločnosti, chránené Trestným zákonom, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu osoby obžalovaného je nevyhnutný priamy výkon trestu odňatia slobody, keďže doposiaľ ukladané tresty nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný účel. Preto v danom prípade nie sú splnené podmienky na uloženie alternatívnych trestov v podobe peňažného trestu podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, trestu domáceho väzenia podľa § 53 Trestného zákona ako aj trestu povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona. Pokiaľ obžalovaný žiadal zmiernenie trestu aj kvôli zdravotnému stavu svojho otca, tak táto okolnosť nie je takého charakteru, ktorá by vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného mohla byť dôvodom na uloženie alternatívneho trestu. Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým okresný súd obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 6 rokov.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.